

ת"פ (באר שבע) 36968-12-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' פלוני - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 36968-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט יריב בן דוד

בעניין: המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

הנאשם פלוני - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד בת-אל שריקי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו שתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירות לפי סעיפים 192 ו-382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") בהתאמה.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.12.23 בעת שחזרה בת זוגו של הנאשם, הגב' * (להלן: "**המתלוננת**"), אל ביתם, החל הנאשם לקלל אותה, סטר בראשה באמצעות ידו וגרם לה לחבלה בדמות דימום ואדמומיות באוזן.
- בנסיבות אלו יצאו ילדי המתלוננת הקטינים, נ"פ ו-א"פ מחדר הבית וביקשו מהנאשם לחדול ממעשיו ולצאת מהבית. בתגובה לכך, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה כי יפגע בה.
- בהמשך, משהגיע שוטר לבית הורי הנאשם, בכדי לאתרו ולהביאו לתחנת המשטרה, השוטר דביר לסרי (להלן: "**השוטר**"), פגש באמו של הנאשם וביקש מהאחרונה כי תתקשר לנאשם על מנת לשוחח עמו. אז, לאחר שמסר השוטר לנאשם כי עליו להתייצב בתחנת המשטרה באופן מידי, איים הנאשם על השוטר באומרו: "אם הייתי באופקים עכשיו הייתי בא אליך, עד אליך יא חתיכת זין. תקשיב מה אני אומר לך אחי, אתה בא להורים שלי, מלחיץ אותם יא שרמוטה, אם הייתי באופקים, הייתי בא, הייתי אוכל לך את הראש, יא זונה. אתה והמדים שלך, הייתי אוכל אותך יא זונה".

תסקיר שירות המבחן

3. ביום 2.5.24 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן.

על פי נתוני התסקיר, הנאשם בן 41, אב לילד בן 6, מתגורר באופקים עם בת זוגו, ילדם המשותף וילדיה של בת הזוג, מנישואיה הקודמים. עובר למעצרו, עבד הנאשם בתחום השיפוצים.

שירות המבחן התרשם מחד כי הנאשם ערך מאמצים לתפקוד תקין במסגרות חיו, מבטא מוטיבציה ודאגה להשלכות ההליך הפלילי על בנו, ומאידך הוא בעל דפוסי אלימות בקשר הזוגי ומתקשה לערוך התבוננות מעמיקה בהתנהלותו.

להערכת קצינת המבחן קיים אצל הנאשם סיכון להמשך התנהלות אלימה וישנו צורך בטיפול משמעותי בתחום האלימות הזוגית.

נוכח התנגדותו של הנאשם להשתלבות בטיפול משמעותי, הוחלט לשלבו תחילה בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית, והתבקשה דחיית הדיון.

4. בתסקיר ביניים מיום 1.7.24 אשר בחן אפשרות ביטול רכיב האיזוק, שיתפה המתלוננת בקושי אותה חווה נוכח הרחקת הנאשם מביתם בפרט בהקשר להשלכות שיש לדבר על בנם המשותף בן ה-6 המאובחן על הספקטרום האוטיסטי. בענין זה ציינה המתלוננת את הקושי בגידולו של הילד בגפה ואת הידרדרות בתפקודו, אותה מייחסת לקושי הכרוך בריחוק מאביו.

5. ביום 3.9.24 הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן.

נמסר כי בוצעו מספר ניסיונות לגייס הנאשם לטיפול משמעותי במסגרת "בית נועם", אולם הוא סירב לכך.

הנאשם שולב בין התאריכים 7.5.24 ועד 23.7.24 בקבוצה המיועדת לעצורי בית, אולם לא התייצב באופן רציף למפגשים, וכשכן הגיע - מיעט לשתף, תוך שהתמקד בתסכול הנובע משהייתו בתנאים מגבילים והקשיים הנלווים לעצם ההליך הפלילי, תוך הבעת עמדות קורבניות והתמקדות במצוקותיו האישיות.

שירות המבחן עמד על קשייו של הנאשם להבין את חומרת מעשיו ולקחת אחריות על התנהלותו.

במסגרת שיחה שערך שירות המבחן עם המתלוננת, מסרה האחרונה כי איננה חוששת כיום מהנאשם, אך איננה מעוניינת לחזור לקשר זוגי עמו.

בהמשך לאלו, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצויים למתלוננת.

טיעונים לעונש

6. בדיון שנערך ביום 19.9.24, הגישה ב"כ המאשימה גיליון רישום פלילי (ת/1); תמונות חבלה באוזן (ת/2); וטיעונים כתובים (ת/3). ב"כ הנאשם הגישה מסמך רפואי של בן הנאשם והמתלוננת (נ/1); מסמך רפואי ביחס לאם הנאשם (נ/2); וביקשה להעיד את המתלוננת.

המתלוננת מסרה בעדותה כי עובר לאירוע זה, לא התרחשו מקרי אלימות קודמים בינה ובין הנאשם. עוד מסרה מסרה כי בנם המשותף מטופל אולם מצבו קשה ומחמיר, וכי הוא זקוק לאביו, הנאשם. המתלוננת מסרה כי אינה חוששת מהנאשם, וכי איננה שוללת שיקום הקשר עמו.

7. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו: שלמות גופה של המתלוננת וביטחונה האישי, האוטונומיה על גופה, כבודה, חירותה ושלוות נפשה, ולצד אלה - שלמות התא המשפחתי. כמו כן, בשל האיומים על השוטר, נטען כי הנאשם פגע גם בערך שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי.

נטען כי בשל תוצאות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית וכי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 16 לבין 32 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה להודאת הנאשם ולחסכון בזמן שיפוטי מחד, ולקיומן של 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות מאידך.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש במסגרת השליש האמצעי של מתחם העונש, לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות.

8. **ב"כ הנאשם** טענה כי הערכים המוגנים נפגעו ברף הנמוך, ולכל היותר ברף הנמוך-בינוני. נטען כי מדובר באירוע חד פעמי וכי הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, תוך הבעת צער וחרטה.

ב"כ הנאשם טענה כי העבירות בוצעו על רקע המלחמה ומקום מגורי בני הזוג - העיר אופקים, אשר ספגה מכה קשה ואבדות רבות.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם לנסיבות האירוע נע בין מאסר מותנה, לבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ועתרה לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר במשפחה המתקיימת מקצבת הבטחת הכנסה של המוסד לביטוח לאומי.

ב"כ הנאשם הפנתה לתיעוד הרפואי שהגישה במסגרת נ/1 ו-נ/2, ובין היתר למצבו הרפואי של אם הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם לא ניצל את האפיק הטיפולי בשל קשיים כלכליים.

ב"כ הנאשם טענה כי עברו הפלילי של הנאשם הינו משנת 2012 והתיישן.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם נמצא מזה 9 חודשים תחת איזוק אלקטרוני.

9. כל צד הפנה לפסיקה אשר תומכת לשיטתו בעתירתו העונשית.

10. בדבריו האחרונים, מסר **הנאשם**:

"אני מצטער על כל מה שהיה. אני עברתי תהליך לא פשוט עם עצמי כבר 10 חודשים. אמא שלי היא אישה חולה. המצב של הבן שלי קשה ואני מקווה לבשורות טובות בעזרת השם.

כל מה שהיה עם המתלוננת זה היה אירוע נקודתי, היא באמת אישה נפלאה ובעזרת השם נתקן את כל היחסים בינינו."

מתחם העונש ההולם

11. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל **לערכים החברתיים** שנפגעו

מביצוע העבירות, **למידת הפגיעה** בהם **ולמדיניות הענישה** הנהוגה, והכל **בנסיבות**

הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

12. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות המתלוננת על

גופה, זכותה לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלמות וכבוד התא המשפחתי. בשל

עבירת האיומים על השוטר, נפגעו בנוסף גם ערכי שמירה על הסדר הציבורי, מניעת פגיעה

בשלטון החוק ובנציגיו והצורך להבטיח כי נציגי רשויות החוק יבצעו את תפקידם כנדרש וללא

מורא.

עבירת האלימות בה הורשע הנאשם שייכת לתת סוג ייחודי - אלימות במשפחה (כלפי בת זוג).

נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ונקבע לא

אחת כי על בית-המשפט להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית.

ר' למשל בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים

בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד

הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבת העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (נבו 20.08.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח."

וברע"פ 340/21 **אברהם מסרי נ' מדינת ישראל** (נבו 28.01.2021)

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקרבת המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף"

ואשר לעבירת האיומים ר' האמור בע"פ 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל** (נבו 30.12.2013):

"יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות"

מדיניות הענישה הנוהגת

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רחב למדי. מעיון בפסיקה

הקיימת במקרים דומים בחלקם וחמורים פחות עולה התמונה הבאה:

א. רע"פ 7004/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)

הנאשם הורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בכך שהכה אותה, ולאחר שהיא בתגובה דחפה אותו, הוא הכה אותה במכת אגרוף לעינה השמאלית. נגזרו על הנאשם **9 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות**. ערעור ורע"פ הנאשם נדחו.

ב. רע"פ 340/21 **אברהמים מסרי נ' מדינת ישראל** (נבו 28.01.2021)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוגו וניסיון לתקיפת בת זוג (סתם), בכך שהשליך לעבר בת זוגו נעל אשר לא פגעה בה, ותפס נעל אחרת באמצעותה הכה בגבה ובפניה של בת זוגו וגרם לדימום בשפתיה. בשל נסיבות אישיות נדון הנאשם ל-15 ימי מאסר. **בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה והחמיר את עונשו לכדי 6 חודשי עבודות שירות** (בנוסף לעונש שנגזר עליו) והעמיד הנאשם בצו מבחן לצורך טיפול ייעודי בתחום של אלימות במשפחה. בקשת הרשות לערעור נדחתה.

ג. עפ"ג (מח' ב"ש) 42238-06-22 **אבן אדעיים נ' מדינת ישראל** (לא פורסם)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית של בת זוגו, בכך שבמהלך ויכוח, השליך על בת זוגו אבנים ואחת מהן פגעה בגבה וגרמה לחבלה בדמות שפשוף. **נקבע מתחם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר** ובהעדר עבר פלילי, העדר תסקיר והתייצבות המתלוננת כעדת אופי לכך שהיה זה אירוע חד פעמי, נדון הנאשם ל-6 חודשי מאחורי סורג ובריא (לא התייצב לממונה) ו-2 מאסרים מותנים. במסגרת הערעור, עתר הנאשם כי מאסרו יומר לעבודות שירות, גם אם לתקופה ארוכה יותר - עתירתו במישור זה נדחתה.

ד. עפ"ג (מח' ב"ש) 60324-06-22 **סלומון נ' מדינת ישראל** (3.10.22).

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפה חבלנית של בת זוג, בכך שהכה אותה במכת אגרוף בעינה וגרם לנפיחות באזור. **המתחם שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. נוכח העדר קבלת אחריות וחרף העדרו של עבר פלילי, נדון הנאשם ל-9 חודשי עבודות שירות. ערעורו נדחה.

ה. ת"פ (שלום אשקלון) 31264-04-18 **מדינת ישראל נ' סיבוני** (נבו 6.10.21)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים, בכך שבהזדמנות אחת איים כי ידקור אותה באמצעות סכין ובאירוע אחר, בעט בה והיכה בפניה באגרוף. **המתחם שנקבע נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל**. בשל קיומו של עבר פלילי למול נסיבות מקלות, נדון הנאשם ל-8

חודשי עבודות שירות.

14. אשר לעבירת האיומים על השוטר, ר' למשל:

א. רע"פ 4475/21 פיראס ואשאחי נ' מדינת ישראל (נבו 28.07.2021)

הנאשם הורשע בעבירת איומים בכך שהתקשר למוקד החירום המשטרתי ואיים כי יפגע באמו של אחד השוטרים, ונקב בשמו. בית-משפט השלום קבע **מתחם שנע בין מאסר מותנה עד למספר חודשי מאסר בפועל** ובשל הרשעה קודמת בבית-המשפט המחוזי לנוער, למול חרטה ונסיבות אישיות, נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר מותנה. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31728-09-15 אלקסאסי נ' מדינת ישראל (לא פורסם)

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שאיים על שוטרים בעודו מחזיק חפץ חד, ובהמשך נמלט מהם כשביקשו לעצרו. הצדדים הסכימו במסגרת הסדר הטיעון כי אם יתקבל בעניינו של הנאשם תסקיר חיובי, יעתרו לענישה שתרוצה בעבודות שירות. משלא התקבל תסקיר חיובי, הערכאה הדיונית קבעה שני מתחמים שונים: **האחד, לכל אחת מעבירת האיומים: בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. ומתחם כולל לשלושת העבירות יחדיו: בין 8 ל-18 חודשי מאסר. לבסוף, נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. ברם, בית-המשפט המחוזי קיבל הערעור בהסכמה, בשים לב לתסקירים משלימים חיוביים שהגיעו במסגרת ההליך, והעונש נקבע על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (התקופה המקסימלית שניתן היה לגזור לריצוי בעבודות שירות באותה העת).

ג. עפ"ג (מחוזי מרכז) 16233-05-15 יוסי חדידה נ' מדינת ישראל (נבו 08.12.2015)

הנאשם הורשע בעבירות של איומים והפרעה לשוטר, שהתבטאו באי היענות להוראת שוטר לעצור רכב בו נהג הנאשם ובהודעה לשוטר, כי "ישלם על מעשיו". **המתחם הכולל לשתי העבירות נקבע בין מאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל**. בשים לב להיעדר עבר פלילי ותסקיר הממליץ על אי-הרשעה, התמקד הדיון בסוגית הרשעתו של הנאשם. הערכאה הדיונית החליטה להרשיעו ולגזור עליו 4 חודשי מאסר מותנה, ובית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם וגמר דינו באי-הרשעה.

15. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

הנזק שנגרם מביצוע העבירה: חרף היותו של אירוע האלימות חד-פעמי, המדובר בסטירה יחידה אשר

גרמה לא רק לאדמומיות, אלא לדימום של ממש באזור האוזן, חבלה אשר נגרמת בדרך כלל ממכה באמצעות חפץ או לכל הפחות מאגרופ עוצמתי. ניתן לשער כי לצד המכאוב הפיסי נלוותה לאקט האלימות תחושת השפלה לא מבוטלת אצל המתלוננת, במיוחד נוכח העובדה כי ילדי המתלוננת הקטינים היו אותה בבית ואף פנו אל הנאשם בבקשה כי יחדל ממעשיו ויצא את הבית.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה: כפי שעולה מהתסקירים, הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו והציג עמדות קורבניות. עלה כי הנאשם מחזיק בתפיסה פטרנליסטית, ומפגין רכושנות ושליטה כלפי המתלוננת, ואלו ככל הנראה ברקע האירועים.

תכנון שקדם לביצוע העבירה: דומה כי מדובר באירוע אלימות ספונטני למדי נעדר תכנון או הכנה מוקדמים. ברם, ברוב המקרים אלימות בין בני זוג הינה תוצאה של הסלמה לא מתוכננת ברקע של מחלוקות ומתח בין בני הזוג.

17. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינה משמעותית ומצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר אשר ניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, לבין 16 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עברו הפלילי של הנאשם: לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות אשר התיישנו. האחרונה שבהן היא משנת 2012 בעבירות תקיפה חבלנית והסגת גבול. שתי ההרשעות הקודמות לה הנן משנים 2006 ו-2007, אחת בעבירות תקיפה חבלנית והחזקת סכין, והשנייה בעבירת הפרעה לשוטר.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו: הודאת נאשם כשלעצמה מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה. במסגרת דבריו האחרונים, הביע הנאשם צער על מעשיו, הרעיף דברי שבח על המתלוננת והביע תקווה כי השניים יצליחו לשקם את יחסיהם הזוגיים. עם זאת, שירות המבחן התרשם מקבלת אחריות חלקית בלבד, מקשיי הנאשם בבחינת התנהלותו ונקיטתו בצמצום והבעת עמדות קורבניות.

מאמצים לחזור למוטב: הנאשם לא נרתם להליך השיקומי אשר הוצע לו על ידי שירות המבחן למרות קיומה של נזקקות טיפולית.

פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו: למתלוננת ולנאשם בן משותף בן 6 המאובחן על הספקטרום האוטיסטי. לדברי המתלוננת, ריחוקו של הנאשם מבנם תקופה ארוכה הביא להתדרדרות במצבו. כן

עלה מדבריה בבית המשפט ובשירות המבחן כי גידולו של בנם לבדה קשה לה מאוד (ר' בענין זה מסמך נ/1). אף עלה מתסקירי שירות המבחן כי מצב זה של ריחוק והעדר קשר רציף עם בנו מכביד על הנאשם עד מאוד.

19. לא בלא התלבטות, בשקלול מכלול הנסיבות, תוך מתן משקל משמעותי להודאת הנאשם, ולמצב המשפחתי המורכב של הנאשם והמתלוננת מצאתי למקם את עונשו בשליש הראשון של מתחם העונש ההולם, כך שהנאשם יוכל לרצות עונשו במסגרת של עבודות שירות, ולא מאחורי סורג ובריח.

כן נשקלה תקופת מעצרו של הנאשם אשר לא תנוכה בענישת עבודות שירות, ותקופת איזוק ארוכה החל מהיום 3.1.24 ועד יום 19.11.24.

סוף דבר

20. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בכפר שיקומי עדי נגב, בכתובת: אופקים 1, אופקים, במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום או לפי קביעה אחרת של הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 24.2.2025 בשעה 08:00 בבוקר במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס ליד כלא באר-שבע.

אני מזהיר את הנאשם שעליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות ושם לא יעשה כן יכול ויפסקו עבודות השירות והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות אחרת.

ג. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.3.2025 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ד. הנאשם יפצה את המתלוננת בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.3.2025 ובהמשך כל 01 לחודש שלאחריו. המאשימה תמסור פרטי מתלוננת במזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת:**
www.eca.gov.il

• **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון**
שמספרו 35592* או, 073-205-5000.

• **תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת**
שוברי תשלום)

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"א טבת תשפ"ה, 21 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.